

■ Ἀπὸ τὸ Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Σιγιβέρτος, Βασιλεὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας † 27η Σεπτεμβρίου 637

Ὁ Ἅγιος Σιγιβέρτος, μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ ἀδελφοῦ του, Βασιλέως τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας, ὁ ὁποῖος εἶχε ζητήσει νὰ βαπτισθῆ, κατέφυγε στὴν Γαλατία (νῦν Γαλλία), ὅπου κατηχήθηκε ἐπιμελῶς στὴν Ὁρθόδοξη Πίστι καὶ βαπτίσθηκε.

Ἔστερα ἀπὸ τρία χρόνια ἐξορίας (630), ἐπέστρεψε στὴν πατρίδα του ὡς Βασιλεὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας.

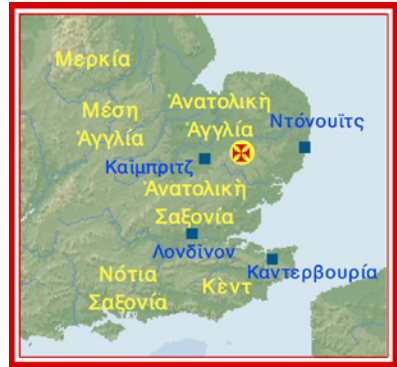
ἔχων ὡς πρωτεύουσά του τὸ Domnoco (ἴσως Dunwich-Ντόνουϊτς), ἐπιδόθηκε ἀμέσως στὸ ἔργο τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τοῦ λαοῦ του, ὁ ὁποῖος ἦταν βυθισμένος στὴν εἰδωλολατρία καὶ στὴν ἀναρχία.

Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἵδρυσε Ἐπισκοπή, στὴν ὁποία ἐνεκαθίδρυσε ὡς πρῶτον Ἐπίσκοπον Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας, τὸν βουργουνδικῆς καταγωγῆς Ἅγιο Φήλικα († Μνήμη: 8η Μαρτίου, † 647), τὸν ὁποῖον τοῦ ἔστειλε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβουρίας Ἅγιος Ὀνώριος († Μνήμη: 30η Σεπτεμβρίου, † 653).

Ἰδρυσε ἐπίσης μία Μοναστηριακὴ Σχολή*, ἡ ὁποία ἀνέδειξε τὴν πρωτεύουσα φυτῶριο τοῦ Χριστιανισμοῦ στὴν ἐπικράτειά του.

Ὁ Ἅγιος Φήλιξ, Πρῶτος Ἐπίσκοπος Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας.

Με τὸν ✠ σημειοῦται

ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἐδμούνδου, ὅπου ὁ Ἅγιος Σιγιβέρτος ἐκάρη Μοναχός.

Ὅταν βεβαιώθηκε, ὅτι ὁ λαός του εἶχε πλέον στερεωθῆ στὴν Πίστι, ὁ Βασιλεὺς παραιτήθηκε ἀπὸ τὸν θρόνο, παρέδωσε τὴν ἐξουσία στὸν συγγενῆ του Ἔγγρικο καὶ ἐκάρη Μοναχός σὲ μία ἀπὸ τὶς Μονές, τὶς ὁποῖες εἶχε ιδρύσει, στὸ Μπεοντράϊσουερθ (Beodricesworth), νῦν Μπέρυ Σαιντ Ἐντμοντ (Bury St. Edmund).

Σύντομα ὁμως, παρὰ τὴν θέλησί του, ἐσύρθη, ἂν καὶ Μοναχός, στὸ νὰ ὀδηγήσῃ τὶς χριστιανικὲς δυνάμεις τοῦ Βασιλείου του ἐναντίον τοῦ Πέντα καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν τῆς Μερκίας, ἐπειδὴ ἦτο γνωστός ὡς ἀνδρείος καὶ καλὸς στρατηγός.

Ἐυρισκόμενος ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους τῶν στρατιωτῶν, ἐνεθυμήθη τὶς μοναχικὲς τοῦ ὑποσχέσεις καὶ ἀρνήθηκε νὰ βαστάσῃ ὄπλα, παρὰ μόνο μία ράβδο.

Κατὰ τὴν ἐπίθεσι τῶν εἰδωλολατρῶν, ὡς ἦτο ἐπόμενο, ἐφονεύθη, ὅπως καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἔγγρικος (637) καὶ πλῆθος στατιωτῶν.

Ὁ λαός του ἐτίμησε ἀμέσως ὡς Μάρτυρα τῆς Πίστεως τὸν Ἅγιο Σιγιβέρτο.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ, γιὰ τὴν ὁποῖαν εἶχε τόσο ἀγωνισθῆ ὁ Ὅσιος Βασιλομάρτυς, διατηρήθηκε ἐπὶ δύο αἰῶνες, ὑπὸ τὴν καθοδήγησι Ἐπισκόπων, παρὰ τὶς ταλαιπωρίες καὶ τοὺς διωγμούς, μέχρι τῆς εἰσβολῆς τοῦ Μεγάλου Εἰδωλολατρικοῦ Στρατοῦ τῶν (Βικίνγκς) Δανῶν κατὰ τὸ 860.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!*

(*) Φαίνεται ὅτι ἡ Σχολὴ αὐτὴ ἀπετέλεσε τὸν πυρῆνα τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καίμπριτζ.